

PRAKSISOVERSIGT · FOGEDRET

Praksisoversigt over fogedforbud – fuldbyrdelse og overtrædelse

Fogedrettens bistand efter § 424, beslaglæggelse, strafansvar og erstatning

Version 2 Opdateret 22. jul. 2026 22 afgørelser · 2005-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Når byretten eller Sø- og Handelsretten har meddelt et midlertidigt forbud eller påbud efter retsplejelovens kapitel 40, er selve håndhævelsen fortsat henlagt til fogedretten, jf. [retsplejeloven § 424](#), der henviser til reglerne om umiddelbare fogedforretninger i kapitel 57. Denne oversigt dækker udelukkende håndhævelses- og sanktionssiden: fogedrettens gennemtvangelse med magt og politibistand, beslaglæggelse af rørligt gods efter § 423 og godsets skæbne efter § 429, strafansvaret for forsætlig overtrædelse efter § 430, rettens vejledningspligt efter § 422, stk. 3, samt det objektive erstatnings- og tortansvar efter § 428, når retten viser sig ikke at bestå. De materielle betingelser for at meddele forbuddet behandles under [midlertidigt-forbud-og-paabud-rpl-kapitel-40](#).

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Kompetencen til at MEDDELE forbud og påbud blev ved forbudsreformen flyttet fra fogedretten til retsafdelingen pr. 1. juli 2013, men kompetencen til at FULDBYRDE afgørelsen blev bevidst hos fogedretten, jf. retsplejelovens § 424.
- 02** Fogedrettens bistand ydes efter reglerne om umiddelbare fogedforretninger i kapitel 57, hvilket indebærer, at fogedretten kan anvende den nødvendige magt og anmode om politiets bistand efter § 498, stk. 2.
- 03** Et forbud eller påbud kan kun gennemtvinges så langt, som afgørelsens ordlyd og de fuldbyrdelsesmåder, kapitel 57 og §§ 528-529 anviser, rækker – forarbejderne forudsætter, at der ikke kan pålægges pligter, som ikke kunne pålægges ved dom.
- 04** Anerkendelsespåstande kan ikke rummes i en afgørelse efter § 411, stk. 1, og er derfor heller ikke egnede til fuldbyrdelse.
- 05** Beslaglæggelse af rørligt gods efter § 423 kræver bestemte grunde til at antage, at godset vil blive anvendt til overtrædelse af forbuddet, og kan af retten henvises til særskilt behandling ved fogedretten efter kapitel 57.
- 06** Det beslaglagte kan efter § 429 tilbagegives, udleveres til en rettighedshaver eller konfiskeres, og det konfiskerede kan efter anmodning anvendes til dækning af rekvirentens erstatningskrav.

- 07** Strafansvaret efter § 430 forudsætter forsæt, omfatter også den, der forsætligt yder bistand til overtrædelsen, og sagen anlægges af den part, der har opnået forbuddet – ikke af anklagemyndigheden.
- 08** Straffe- og erstatningsspørgsmålet efter § 430 kan udsættes, indtil sagen om den påståede krænkede rettighed er afgjort, jf. § 430, stk. 3.
- 09** Retten skal efter § 422, stk. 3, vejlede den, forbuddet retter sig imod, om retsvirkningerne, herunder at overtrædelse kan medføre strafansvar – vejledningen er den praktiske forudsætning for forsætsbedømmelsen.
- 10** Kære har ikke opsættende virkning for afgørelsen om forbud eller påbud, jf. § 427, og en ophævelse kan omvendt ikke hindres i at træde i virksomhed ved kære, jf. § 587, stk. 3, 2. pkt.
- 11** Forbuddet bortfalder ikke automatisk ved kære; det gælder indtil ophævelse efter § 426, stk. 2 eller 3, eller bortfald efter § 426, stk. 4.
- 12** Fristen på 2 uger i § 425, stk. 1, løber først fra det tidspunkt, hvor afgørelsen om at meddele forbud er endelig – dvs. efter kæreinstansens kendelse, og benyttelse af kæreadgangen udgør ikke i sig selv utilbørlig forhaling efter § 426, stk. 2, nr. 2.
- 13** Udskrift af fogedbogen, herunder referat af forklaringer afgivet under forbudsforretningen, kan frit fremlægges og bruges som bevis i den efterfølgende sag om rettigheden.
- 14** Ansvar efter § 428, stk. 1, er objektivt: den, der har opnået et forbud på grundlag af en ret, der viser sig ikke at bestå, skal betale erstatning for tab og godtgørelse for tort.
- 15** Selvstændigt søgsmål om erstatning efter § 428 skal anlægges inden 3 måneder efter ophævelsen eller bortfaldet, jf. § 428, stk. 4.

Fra fogedforbud til fogedrettens bistand: hvor håndhævelsen ligger efter forbudsreformen

§ 1

Indtil 1. juli 2013 fandtes hele forbudsinstituttet i retsplejelovens dagældende kapitel 57 (§§ 641-652), og både meddelelsen og håndhævelsen lå hos fogedretten. Ved [lov nr. 1387 af 23. december 2012](#) om midlertidige afgørelser om forbud og påbud blev reglerne flyttet til et nyt kapitel 40 i retsplejelovens tredje bog, andet afsnit, og den saglige kompetence til at meddele forbud blev overført fra fogedafdelingen til retsafdelingen. Lovforslaget ([L 47, 2012-13](#)) byggede i det væsentlige på Retsplejerådets [betænkning nr. 1530/2012 om midlertidige afgørelser om forbud og påbud](#).

Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår formålet:

Formålet med lovforslaget er at modernisere og styrke fogedforbudsinstituttet, navnlig med henblik på at indrette procesordningen således, at den afspejler forbudssagernes stigende kompleksitet.

Netop håndhævelsen indgik som et argument **imod** at flytte kompetencen væk fra fogedretten:

Der er endvidere blevet peget på, at det i forbindelse med den efterfølgende håndhævelse af et forbud, som også varetages af fogedretten, kan være en fordel, at fogedretten i forvejen har kendskab til sagen.

Lovgiver valgte at flytte meddelelsen, men lod fuldbyrdelsen blive i fogedretten. Resultatet er den funktionsdeling, der gælder i dag, og som er udtrykt i [retsplejeloven § 424](#):

Bistand til opretholdelse eller gennemførelse af et meddelt forbud eller påbud ydes af fogedretten efter reglerne i kapitel 57.

Daglig tale kalder fortsat afgørelsen et "fogedforbud", men betegnelsen er efter reformen kun retvisende for håndhævelsessiden. Anvendelsesområdet er samtidig afgrænset: er formålet at opnå sikkerhed for et pengekrav, behandles anmodningen efter arrestreglerne i kapitel 56, jf. [§ 411, stk. 2](#), og er formålet at sikre bevis for en immaterialretskrænkelser, behandles den efter bevissikringsreglerne i kapitel 57 a, jf. [§ 411, stk. 3](#).

I praksis meddeles forbuddene i 1. instans navnlig af Sø- og Handelsretten i immaterialretlige og markedsføringsretlige sager – se f.eks. [BS-38798/2019-SHR](#) om rottespærre, [BS-54170/2022-SHR](#) om LK FUGA-serien og [BS-52545/2024-SHR](#) om nedsættende udsagn om konkurrerende hestesadler.

LOV	Retsplejeloven § 411, stk. 1-3	Retsplejeloven § 412, stk. 1	Retsplejeloven § 424
PRAKSIS	Sø- og Handelsretten · Midlertidigt forbud mod vildledende og nedsættende udsagn om hestesadler 19.03.2025 Sø- og Handelsretten · Midlertidigt forbud mod SG Armaturens el-kontakter for krænkelse af LK FUGA's ophavsret, designret og markedsføringsret 29.08.2023 Sø- og Handelsretten · Kendelse om patentkrænkelser og midlertidigt forbud vedrørende rottespærre 20.12.2019		

§ 424 og kapitel 57: rammerne for fogedrettens umiddelbare gennemtvungelse

Henvisningen i § 424 til kapitel 57 betyder, at fuldbyrdelsen sker som en **umiddelbar fogedforretning**. Efter [retsplejeloven § 596, stk. 1](#) kan besiddelseskraav som nævnt i § 528 gennemtvunges af fogedretten uden sædvanligt tvangsfuldbyrdsesgrundlag, hvis rekvirenten kan godtgøre eller sandsynliggøre sit krav. Ved forbud og påbud efter kapitel 40 foreligger allerede en retsafgørelse, og fogedrettens opgave er derfor primært den faktiske gennemførelse.

De centrale fuldbyrdsesmåder er:

- [§ 528](#) – skal rekviritus fraflytte en fast ejendom, give rekvirenten en rådighed over den eller udlevere rørligt gods, gennemtvunger fogedretten "så vidt muligt umiddelbart, at pligten opfyldes".
- [§ 529, stk. 1](#) – skal rekviritus udføre et arbejde eller foretage en handling, kan fogedretten tillade, at rekvirenten lader det udføre af andre, hvorefter der kan foretages udlæg for beløbet.
- [§ 529, stk. 4](#) – fuldbyrdses kan betinges af forudgående sikkerhedsstillelse.

Sagsbehandlingen følger [§ 598](#). Anmodningen indgives til fogedretten på rekvisiti hjemting, og en lang række af de almindelige fogedretlige regler finder tilsvarende anvendelse, herunder §§ 495-500 og § 502, stk. 1, nr. 2. Underretning eller tilsigelse af rekviritus sker normalt med mindst 7 dages varsel, og rekvirentens anmodning og bilag skal følge indkaldelsen i genpart.

Tre af de tilsvarende anvendelige regler har særlig praktisk betydning:

Bestemmelse	Indhold i fuldbyrdelsessituationen
§ 496, stk. 1	Fogedretten opfordrer først rekvisitus til frivilligt at opfylde kravet
§ 495, stk. 1	Forretningen kan foretages, selv om rekvisitus ikke møder eller træffes
§ 502, stk. 1, nr. 2	Forretningen kan udsættes, når et retsforhold af betydning er under behandling ved en ret – typisk den verserende sag om rettigheden

Fogedretten må ikke forhåndsafvise en anmodning på et rent formelt grundlag. Vestre Landsret ophævede i [BS-2274/2008-VLR](#) fogedrettens afvisning af en umiddelbar fogedforretning under henvisning til § 598, stk. 2, jf. §§ 348 og 349, og hjemviste sagen til fortsat behandling. Tilsvarende ophævede Østre Landsret i [BS-2589/2017-OLR](#) en afvisning på værnetingsgrundlag, fordi det ikke var tilstrækkeligt godtgjort, at rekvisitus havde opgivet sin danske bopæl. Fogedrettens afgørelser efter kapitel 57 kan kæres, jf. [§ 599](#).

LOV

[Retsplejeloven § 528](#)
[Retsplejeloven § 529, stk. 1, 4](#)
[Retsplejeloven § 596, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 598, stk. 1-2](#)
[Retsplejeloven § 599](#)

PRAKSIS

Landsretten · Kære af fogedretskendelse om afvisning af fogedsag grundet udrejse

29.01.2018

Landsretten · Vestre Landsrets ophævelse af fogedrettens forhåndsafvisning i sag om udsættelse af lejemål

16.01.2009

§ 3 Magtanvendelse, politibistand og den fysiske gennemførelse

Fuldbyrdelsen kan være fysisk. Efter [retsplejeloven § 498, stk. 1](#) kan fogedretten undersøge skyldnerens husrum og gemmer samt hans person, hvis det er nødvendigt for gennemførelsen, og efter [§ 498, stk. 2](#):

Fogedretten kan anvende den for fuldbyrdelsen nødvendige magt. Politiet yder efter anmodning fogedretten bistand hertil.

Hertil kommer, at fogedretten efter [§ 497, stk. 1](#) kan kræve de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen, og efter [§ 494, stk. 1](#) kan tilsige rekvisitus og pålægge personligt møde. Er rekvisitus et selskab, kan direktør, forretningsfører eller et bestyrelsesmedlem tilsiges, jf. [§ 494, stk. 4](#). Fogedretten kan lade et vidne overvære forretningen, jf. [§ 491, stk. 4](#), og vejlede den, der ikke møder med advokat, jf. [§ 500, stk. 1](#).

Rækkevidden af politiets bistandspligt har historisk været omstridt. Folketingets Ombudsmand behandlede i [FOB-sagen om politibistand til opretholdelse af fogedforbud](#) en klage over, at Justitsministeriet ikke ville pålægge politidirektøren at bistå med opretholdelsen af et fogedforbud mod benyttelse af noget formateriale. Ombudsmanden fandt for det første, at fogedkendelsen ikke gav politiet et tilstrækkeligt grundlag for konkret at identificere det materiale, forbuddet omfattede. For det andet udtalte han sig om beslaglæggelseshjemlen:

Jeg er i øvrigt enig med politidirektøren, når han i udtalelsen af 4. juni 1980 til mig giver udtryk for den opfattelse, at det er tvivlsomt, om retsplejelovens § 650, stk. 2, indeholder hjemmel til beslaglæggelse. Efter retsplejelovens almindelige regler (kapitel 72) er beslaglæggelse hjemlet som et retsmiddel i offentlige straffesager (sager vedrørende forhold, der er undergivet offentlig påtale), modsat private straffesager (som efter retsplejelovens § 725, stk. 1, behandles i den borgerlige retsplejes former). Overtrædelse af fogedforbud er undergivet privat påtale, jfr. retsplejelovens § 650, stk. 1.

Ombudsmanden henstillede, at reglerne blev taget op til revision, og Justitsministeriet anmodede efterfølgende Retsplejerådet om at gennemgå bl.a. reglerne om politiets bistand i sager om fogedforbud. Udtalelsen forklarer to træk ved den nugældende ordning: at beslaglæggelse i dag har udtrykkelig hjemmel i § 423, og at strafansvaret efter § 430 fortsat forfølges af rekvirenten selv.

Ombudsmandens første punkt har varig praktisk betydning: **et forbud, der ikke er præcist nok til, at fuldbyrdelsesorganet kan identificere det, det omfatter, kan ikke håndhæves effektivt**. Præcision i påstandsformuleringen er derfor et fuldbyrdelseshensyn, ikke blot et formkrav.

LOV

Retsplejelovent § 491, stk. 4

Retsplejelovent § 494, stk. 1, 4

Retsplejelovent § 497, stk. 1

Retsplejelovent § 498, stk. 1, 2

Retsplejelovent § 500, stk. 1

Hvad kan gennemtvinges? Afgørelsens ordlyd som § 4 fuldbyrdelsesgrundlag

Fogedrettens bistand kan aldrig gå videre end afgørelsens indhold. Det er derfor i selve forbuds- eller påbudssagen, at rammen for den senere fuldbyrdelse fastlægges.

Efter [retsplejelovent § 411, stk. 1](#) kan retten bestemme, at en part midlertidigt skal **foretage, undlade eller tåle** bestemte handlinger. Adgangen til at pålægge handlepligter (påbud) blev indført ved forbudsreformen. Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår, hvor grænsen ligger:

En midlertidig afgørelse om påbud vil eksempelvis kunne gå ud på, at der skal etableres en bestemt faktisk tilstand, f.eks. at en vejbm skal fjernes, eller at et skilt skal tages ned. Selv om der er adgang til, at der kan etableres ændringer i en faktisk tilstand ved en midlertidig afgørelse om forbud eller påbud, kan der som led i en sådan afgørelse ikke uden videre gives pålæg om vidtgående tilstandsændringer. Den midlertidige afgørelse bør således ikke gå længere end det, der er nødvendigt for at gennemføre en tilfredsstillende midlertidig retstilstand.

Justitsministeriet præciserede efter høringen:

... at der ved en midlertidig afgørelse om forbud eller påbud normalt heller ikke vil kunne pålægges modparten pligter, som ikke kan pålægges ved dom.

Allerede efter de tidligere regler forudsatte forarbejderne, at accessoriske handlepligter kun kunne pålægges, hvis handlingen i givet fald kunne foretages af fogedretten. Samme systematik genfindes i [betænkning nr. 981/1983 om håndhævelse af bygge- og miljølovgivningen, s. 120](#), hvor det anføres, at en umiddelbar fogedforretning forudsætter, at en dom for kravet ville kunne fuldbyrdes efter reglerne om besiddelseskrav – og hvor Vestre Landsret i U.f.R. 1978 s. 220 afviste en sag, fordi kravet om fjernelse af beplantning og jernstolper til hinder for en færdselsret ikke kunne gennemføres ved umiddelbar fogedforretning.

I nyere praksis ses påbud, der er udformet med henblik på fuldbyrdelse. I **BS-38798/2019-SHR** om rottespærrer nedlagde Sø- og Handelsretten ikke blot forbud mod fremstilling, markedsføring og salg, men også påbud om at underrette distributører, forhandlere, agenter og kunder samt om **tilbagekaldelse og destruktion** af allerede leverede enheder fra danske aftagere – alt mod en sikkerhedsstillelse på 500.000 kr.

Omvendt kan en afgørelse ikke rumme et element, der slet ikke er fuldbyrdelsesegnet. I **BS-31266/2019-SHR** om kendetegnet »TS Hejs.dk« afviste Sø- og Handelsretten en anerkendelsespåstand:

Retten lagde til grund, at retsplejelovens § 411, stk. 1, alene giver mulighed for at meddele forbud eller påbud, der pålægger en part at foretage, undlade eller tåle bestemte handlinger. En anerkendelsespåstand ... kunne derfor ikke tages under påkendelse i en forbudssag.

En tilsvarende afgrænsning ses i **BS-54170/2022-SHR**, hvor en selvstændig påstand om varemærkebrug blev afvist, fordi forbuddet mod markedsføring og salg af produkterne allerede omfattede forholdet, og i **BS-38798/2019-SHR**, hvor en påstand om forbud i ni andre europæiske lande blev afvist bl.a. under henvisning til manglende dokumentation for fuldbyrdelse.

LOV	Retsplejeloven § 411, stk. 1	Retsplejeloven § 424	Retsplejeloven § 529, stk. 1
PRAKSIS	Sø- og Handelsretten · Midlertidigt forbud mod SG Armaturess el-kontakter for krænkelse af LK FUGA's ophavsret, designret og markedsføringsret 29.08.2023 Sø- og Handelsretten · Kendelse om patentkrænkelser og midlertidigt forbud vedrørende rottespærre 20.12.2019 Sø- og Handelsretten · Kendelse om midlertidigt forbud vedrørende varemærket hejs.dk afvist grundet passivitet 18.11.2019		

§ 5 Beslaglæggelse af rørligt gods efter § 423

Forbudsreformen indførte en udtrykkelig hjemmel til beslaglæggelse som led i forbudssagen. Efter [retsplejeloven § 423, stk. 1](#) kan retten, når den meddeler forbud eller påbud, efter anmodning fra rekvirenten samtidig træffe afgørelse om at beslaglægge rørligt gods,

såfremt der er bestemte grunde til at antage, at det vil blive anvendt til overtrædelse af forbuddet eller påbuddet.

Bestemmelsen indeholder en udtrykkelig henvisningsmulighed til fuldbyrdelsesorganet:

Hvis retten finder, at spørgsmålet om beslaglæggelse bør behandles særskilt, kan retten henvise spørgsmålet til særskilt behandling ved fogedretten efter reglerne i kapitel 57.

Beslaglæggelsens praktiske vilkår fremgår af de øvrige stykker:

- **§ 423, stk. 2** – det beslaglagte opbevares **på rekvirentens bekostning** af retten eller den, retten bemyndiger hertil.
- **§ 423, stk. 3** – beslaglæggelsen kan betinges af, at rekvirenten stiller sikkerhed for opbevaringsomkostningerne, og af at en sikkerhed fastsat efter [§ 415](#) forhøjes.
- **§ 423, stk. 4** – under behandlingen af anmodningen finder [§ 491, stk. 3](#), [§ 494, stk. 2](#), [§ 495, stk. 2](#), [§ 497](#) og [§ 498](#) tilsvarende anvendelse. Dermed står de fogedretlige tvangsmidler, herunder magtanvendelse og politibistand, også til rådighed her.

Bestemmelsen er lovgivers svar på den hjemmelstvivil, Folketingets Ombudsmand rejste i sagen om [politibistand til opretholdelse af fogedforbud](#), hvor det blev anset for betænkeligt at udlede en beslaglæggelsesadgang af den dagældende generelt formulerede regel om politiets bistand.

En parallel – og på ét punkt videregående – regel findes i [erhvervshemmelighedsloven § 10](#). Efter stk. 1 ydes bistand til opretholdelse af et forbud eller påbud meddelt efter lovens [§ 8](#) af fogedretten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 57, og efter stk. 2 kan fogedretten efter anmodning fra forretningshemmelighedshaveren træffe afgørelse om **udlevering** af de formodet krænkende varer, hvis der er bestemte grunde til

at antage, at de vil blive anvendt til overtrædelse. Sø- og Handelsretten behandlede en anmodning efter forretningshemmelighedslovens §§ 8 og 14 i [BS-2498/2023-SHR](#) om brugerdata efter et ophørt forsikrings samarbejde, men afviste anmodningen om midlertidigt forbud og påbud.

LOV

[Erhvervshemmelighedsloven § 10, stk. 1, 2](#)
[Retsplejeloven § 415, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 423, stk. 1-4](#)

PRAKSIS

Sø- og Handelsretten · Afvisning af midlertidigt forbud og påbud vedrørende brugerdata efter ophørt forsikrings samarbejde 02.06.2023

§ 6 Det beslaglagtes skæbne efter § 429 – tilbagegivelse, udlevering eller konfiskation

Beslaglæggelsen er midlertidig, og [retsplejeloven § 429](#) fastlægger, hvornår og hvordan der endeligt tages stilling til godset:

Hvis sagen om den rettighed, der påstås krænkert, afgøres ved en dansk domstol, træffes der ved afgørelsen bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med beslaglagt rørligt gods, herunder gods, der er beslaglagt af fogedretten i medfør af kapitel 57.

Bestemmelsen udpeger tre alternative afgørelsestidspunkter:

1. **Ved dommen i sagen om rettigheden** (hovedreglen).
2. **Ved ophævelse af forbuddet eller påbuddet efter § 426** – også selv om rettighedsspørgsmålet ikke er afgjort.
3. **Ved dommen i en sag anlagt efter § 430** om strafansvar for overtrædelse.

Og tre mulige udfald:

Udfald	Indhold
Tilbagegivelse	Godset gives tilbage til den part, forbuddet eller påbuddet retter sig imod
Udlevering	Godset udleveres til en rettighedshaver
Konfiskation	Godset konfiskeres – og kan efter anmodning anvendes til dækning af erstatningskrav, der tilkommer den part, der opnåede forbuddet

Sidstnævnte er praktisk væsentlig: konfiskationen kan reelt fungere som en fyldestgørelsesadgang for rekvirentens erstatningskrav. Erstatningsudmålingen i den bagvedliggende krænkelsessag følger de almindelige immaterialretlige og markedsføringsretlige regler; Højesteret lempede i [BS-50856/2020-HJR](#) kravene til bevis for tabets størrelse under hensyn til krænkelsens karakter og grovhed og forhøjede erstatningen til 1.000.000 kr.

Højesteret finder, at det ved fastsættelsen af en erstatning må indgå, at der efter karakteren og grovheden af ... krænkelse af Anne Blacks rettigheder er grundlag for at lempe det krav, der kan stilles til beviset for tabets størrelse.

LOV

[Retsplejeloven § 426, stk. 2-4](#)
[Retsplejeloven § 429](#)
[Retsplejeloven § 430, stk. 1](#)

Strafansvaret efter § 430 – forsæt, privat påtale, medvirken og udsættelse

§ 7

Den centrale sanktion mod den, der ikke retter sig efter forbuddet, er strafbestemmelsen i [retsplejelovent § 430, stk. 1](#):

Den, der forsætligt overtræder et forbud eller påbud, kan idømmes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder og i forbindelse hermed dømmes til at betale erstatning. Sag efter 1. pkt. anlægges af den part, der har opnået forbuddet eller påbuddet.

Fire træk skal fremhæves:

- **Forsætskravet.** Kun forsætlig overtrædelse er strafbar. Uagtsom tilsidesættelse falder uden for bestemmelsen – men kan naturligvis mødes med fogedrettens bistand efter [§ 424](#) og med erstatningskrav efter almindelige regler.
- **Sanktionsrammen.** Bøde eller fængsel indtil 4 måneder, og erstatning kan pådømmes i forbindelse hermed.
- **Privat påtale.** Sagen anlægges af den part, der har opnået forbuddet – ikke af anklagemyndigheden. Det svarer til den ordning, Folketingets Ombudsmand beskrev under de tidligere regler i sagen om [politibistand til opretholdelse af fogedforbud](#), hvor det blev fremhævet, at "[o]vertrædelse af fogedforbud er undergivet privat påtale", og at private straffesager behandles i den borgerlige retsplejes former.
- **Medvirken.** Efter [§ 430, stk. 2](#) finder stk. 1 tilsvarende anvendelse over for den, der forsætligt yder den, forbuddet retter sig imod, bistand til at overtræde det. Bestemmelsen rammer typisk distributører, leverandører og mellemmand, der bevidst medvirker til fortsat afsætning.

Endelig giver [§ 430, stk. 3](#) mulighed for at udsætte spørgsmålet om straf eller erstatning, indtil sagen om den påståede krænkede rettighed er afgjort. Reglen er en logisk konsekvens af, at strafansvaret hviler på et foreløbigt retsmiddel: viser rettigheden sig ikke at bestå, ophæves eller bortfalder forbuddet efter [§ 426](#), og rekvirenten ifalder i stedet selv ansvar efter [§ 428](#).

Strafferetlige sanktioner i krænkelsessager forudsætter i det hele et sikkert grundlag. Højesteret frifandt i [BS-68/2006-HJR](#) for straf efter de dagældende straffebestemmelser i brugsmodelloven og patentloven, selv om krænkelsen af brugsmodelregistreringen blev fastslået, og selv om der blev tilkendt erstatning på 850.000 kr. Afgørelsen illustrerer, at strafpåstanden i krænkelsessager kan falde, mens de civilretlige sanktioner står ved magt.

Ældre myndighedsvejledning omtaler stadig strafsanktionen i den tidligere sprogbrug – [vejledningen om håndhævelse af naturbeskyttelsesloven, planloven og byggeloven, afsnit 5.1](#) anfører, at "[o]vertrædelse af fogedforbud kan straffes med bøde eller hæfte", og at "[f]ogedretten skal yde bistand til håndhævelse af forbudet hvis tilsynsmyndigheden anmoder om det". Vejledningen er fra 2007 og henviser til det dagældende kapitel 57; sanktionsrammen er i dag bøde eller fængsel indtil 4 måneder efter [§ 430, stk. 1](#).

LOV

[Retsplejelovent § 424](#)[Retsplejelovent § 426, stk. 1](#)[Retsplejelovent § 428, stk. 1](#)[Retsplejelovent § 430, stk. 1-3](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesteretsdom i sag om krænkelse af brugsmodel og patent vedrørende sættevogne med tvangsstyring 12.12.2008

§ 8 Vejledningspligten efter § 422, stk. 3, som forudsætning for strafansvaret

Fordi strafansvaret efter § 430 forudsætter forsæt, er det afgørende, at den, forbuddet retter sig imod, kender både afgørelsen og dens konsekvenser. Det er baggrunden for [retsplejeloven § 422, stk. 3](#):

Retten vejleder den, som forbuddet eller påbuddet retter sig imod, om retsvirkningerne af afgørelsen, herunder at overtrædelse af forbuddet eller påbuddet kan medføre strafansvar, jf. § 430.

Vejledningspligten supplerer de almindelige vejledningsregler i [§ 422, stk. 1](#) om vejledning af selvmødere og adgangen til fri proces efter [§ 422, stk. 2](#). Tilsvarende vejledningspligt gælder for fogedretten under selve fuldbyrdelsen, jf. [§ 500, stk. 1](#), jf. [§ 598, stk. 2](#).

Vejledningspligten har særlig vægt i to situationer:

- **Når forbuddet meddeles, uden at modparten er til stede.** Efter [§ 418, stk. 2](#) kan anmodningen imødekommes, selv om den part, den retter sig imod, ikke er til stede, hvis parten er lovligt tilsagt eller underretning er undladt i medfør af [§ 417, stk. 3, 3. pkt.](#) I disse tilfælde kan vejledningen efter sagens natur ikke gives i retsmødet, og kendskabet til forbuddet må sikres ad anden vej, før en overtrædelse kan tilregnes som forsætlig.
- **Når forbuddet er betinget af sikkerhedsstillelse.** Efter [§ 415, stk. 3](#) meddeles forbuddet først, når sikkerheden er stillet, og retten giver parterne besked om tidspunktet for meddelelsen, hvis det ikke allerede er oplyst i et retsmøde. Forbuddets virkningstidspunkt – og dermed startpunktet for et muligt strafansvar – er altså knyttet til sikkerhedsstillelsen. I [T-14-08](#) fik forbuddet således først virkning den 23. maj 2008, da sikkerheden på 10 mio. kr. blev stillet, selv om kendelsen var afsagt næsten en måned tidligere.

Endelig understreger den ovenfor omtalte ombudsmandsudtalelse om [politibistand til opretholdelse af fagedforbud](#), at et forbud, hvis genstand ikke er identificerbar, hverken kan håndhæves praktisk eller danne et sikkert grundlag for strafansvar.

LOV

[Retsplejeloven § 415, stk. 3](#)[Retsplejeloven § 418, stk. 2](#)[Retsplejeloven § 422, stk. 1-3](#)[Retsplejeloven § 500, stk. 1](#)

PRAKSIS Sø- og Handelsretten · Afvisning af påstand om forhøjelse af sikkerhedsstillelse i forbudssag

28.09.2010

§ 9 Fristen i § 425, ophævelse efter § 426 og forbuddets fortsatte virkning under kære

Håndhævelsen forudsætter, at forbuddet fortsat består. [Retsplejeloven § 426, stk. 1](#) fastslår, at et forbud eller påbud gælder, indtil det ophæves efter stk. 2 eller 3 eller bortfalder efter stk. 4. Ophævelsesgrundene i [§ 426, stk. 2](#) er, at betingelserne ikke længere er opfyldt (nr. 1), at rekvirenten **utilbørligt forhaler sagen** (nr. 2), eller at sag efter [§ 425](#) ikke anlægges rettidigt, hæves eller afvises (nr. 3).

Efter [§ 425, stk. 1](#) skal rekvirenten anlægge sag om rettigheden inden **2 uger efter, at afgørelsen om at meddele forbud eller påbud er endelig**. Fristens startpunkt har været omtvistet, når rekvirenten selv kærer. Sø- og Handelsretten tog stilling i [BS-5433/2025-SHR om GANNI-skoen »Graya Ballerina«](#). Rekvirenten havde fået medhold i forbudspåstanden på markedsføringsretligt, men ikke ophavsretligt grundlag, og kærede for at få forbuddet hjemlet også i ophavsretten. Retten fandt, at afgørelsen først var "endelig", da landsretten traf bindende afgørelse i kæremålet, og at hovedsagen dermed var anlagt rettidigt. Om forhalingsindsigelsen udtalte retten:

»Retten finder videre, at det forhold, at Ganni benyttede sig af muligheden for at kære Sø- og Handelsrettens kendelse af 1. november 2024, ikke udgør utilbørlig forhaling af sagen... Dette gælder uanset, at dette bevirkede, at anlæg af hovedsagen først skulle ske på et senere tidspunkt, og uanset at Østre Landsret afviste Ganni påstand 1.«

Anmodningen om ophævelse blev tilsvarende afvist i sagens tidligere led, jf. [BS-5433/2025-SHR](#) af 30. juni 2025, hvor hovedsagen ansås for rettidigt anlagt. Ophævelsesanmodning indgives skriftligt til 1.-instansretten, jf. [§ 426, stk. 5](#), og rekvirenten skal så vidt muligt have lejlighed til at udtale sig, jf. [§ 426, stk. 6](#).

To regler sikrer, at forbuddet og ophævelsen begge virker straks:

- [§ 427, stk. 1](#) – byrettens afgørelser træffes ved kendelse, der kan kæres, men "[k]ære har ikke opsættende virkning for afgørelsen om forbud eller påbud". Samme gælder Sø- og Handelsrettens afgørelser, der kæres til landsretten, jf. [§ 427, stk. 2](#).
- [§ 587, stk. 3](#) – fogedrettens ophævelse af en arrest kan ikke hindres i at træde i virksomhed ved kære, og "1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved rettens ophævelse af et forbud eller påbud".

Under kære af et kapitel 40-forbud kan parterne ikke fremsætte nye påstande, jf. [§ 587, stk. 4](#), og mundtlig forhandling foretages, hvis sagens beskaffenhed taler for det – og i almindelighed, når begge parter anmoder om det, jf. [§ 587, stk. 6](#).

At forbuddet virker under kære er illustreret i [BS-30976/2025-HJR](#) om generisk rivaroxaban: Sø- og Handelsretten nægtede fremme, Østre Landsret ændrede kendelsen og meddelte forbud og påbud mod sikkerhedsstillelse på 5 mio. kr. pr. selskab, og de generiske selskaber kærede til Højesteret, der stadfæstede landsrettens kendelse. Forbuddet var virksomt gennem hele kæreforløbet.

LOV

[Retsplejeloven § 425, stk. 1-3](#)
[Retsplejeloven § 426, stk. 1-6](#)
[Retsplejeloven § 427, stk. 1, 2](#)
[Retsplejeloven § 587, stk. 3, 4, 6](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets stadfæstelse af midlertidigt forbud mod salg af generisk Rivaroxaban i sag om patentkrænkelser	22.12.2025
	Sø- og Handelsretten · Sag om ophævelse af midlertidigt forbud mod GANNI-sko grundet påstået fristoverskridelse for anlæg af hovedsag	06.08.2025
	Sø- og Handelsretten · Sø- og Handelsretten fastholder midlertidigt forbud mod skodesign efter tvist om tidsfrister	30.06.2025

§ 10 Fogedbogens bevisværdi i den efterfølgende sag om rettigheden

Fuldbyrdelses- og forbudsforretningen efterlader et retsligt spor, som får betydning i den efterfølgende sag om rettigheden. Vestre Landsret tog principiel stilling til fogedbogens bevisværdi i [BS-1255/2008-VLR](#). Under forbudsforretningen i Fogedretten i Randers havde et vidne afgivet mundtlig forklaring om markedsvilkårene,

og forklaringen var optegnet i retsbogen. I den efterfølgende justificationssag gjorde rekvisiti gældende, at forklaringen reelt gengav en ensidigt indhentet sagkyndig erklæring, som byretten allerede havde nægtet fremlagt, og at brug af fogedbogen ville udgøre en omgåelse.

Landsrettens flertal afviste indsigelsen:

Der er ikke hjemmel til under en sådan justifikations-sag at afskære sagsøgerne (fogedrekvirenterne) eller de sagsøgte (rekvisitii) fra at fremlægge udskriften af fogedbogen vedrørende den pågældende fogedsag indeholdende fogedrettens kendelse og en beskrivelse af forløbet i fogedretten, herunder referatet af de forklaringer, der blev afgivet under fogedrettens behandling af begæringen om nedlæggelse af forbud. Der er heller ikke hjemmel til at afskære sagsøgerne (rekvirenterne) eller de sagsøgte (rekvisitii) fra at anvende indholdet af fogedbogen, herunder referatet af de afgivne forklaringer, som bevis under justificationssagen.

En dommer dissenterede og ville begrænse anvendelsen til spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne for forbuddet var opfyldt på afgørelsestidspunktet:

Der skal under byrettens sag blandt andet tages stilling til, om fogedrettens forbud er lovligt nedlagt, og det tiltrædes, at kendelsen i sin helhed, herunder med gengivelsen af Vidne 1's forklaring, kan fremlægges med henblik på spørgsmålet, om de særlige betingelser i retsplejeloven for nedlæggelse af forbud har været til stede. Derimod kan gengivelsen af Vidne 1's forklaring ikke i øvrigt anvendes som bevis.

Afgørelsen er truffet under de tidligere regler om justificationssag, men bærer et princip, der har fortsat gyldighed: **det, der er passeret under forbuds- og fuldbyrdelsesforretningen, kan frit fremlægges og bruges som bevis i den efterfølgende sag.** Praktisk betyder det, at både rekvirent og rekvisitus har en betydelig interesse i, at fogedbogen er præcis – særligt fordi den også dokumenterer, om vejledningen efter § 422, stk. 3 er givet, og hvad der konkret blev gennemtvunget eller beslaglagt.

LOV

Retsplejeloven § 422, stk. 3

Retsplejeloven § 424

Retsplejeloven § 425, stk. 1

PRAKSIS

Landsretten · Kendelse om bevisførelse i justificationssag vedrørende fogedforbud

03.10.2008

Det objektive erstatnings- og tortansvar efter § 428 og § 11 sikkerhedsstillelsens rolle

Modstykket til den effektive håndhævelse er rekvirentens ansvar, hvis forbuddet viser sig at have været uberettiget. Retsplejeloven § 428, stk. 1 er objektiv:

Den, som har opnået et forbud eller påbud på grundlag af en rettighed, som viser sig ikke at bestå, skal betale modparten erstatning for tab og godtgørelse for tort. Det samme gælder, når forbuddet eller påbuddet bortfalder eller ophæves på grund af efterfølgende omstændigheder, såfremt det må antages, at rettigheden ikke bestod.

Hertil kommer to udvidelser: består retten kun i mindre omfang, skal rekvirenten erstatte det tab, der følger af, at forbuddet har haft for stor udstrækning, jf. § 428, stk. 2; og er forbuddet ulovligt af andre grunde, skal rekvirenten betale erstatning og godtgørelse, **såfremt rekvirenten burde have undladt at begære forbud**, jf. § 428, stk. 3 – her er ansvaret altså culpabaseret.

Processuelt kan kravet gøres gældende som modkrav under en verserende dansk sag eller under selvstændigt søgsmål; det selvstændige søgsmål kan først anlægges, når forbuddet er ophævet eller bortfaldet, og **skal**

anlægges inden 3 måneder, jf. [§ 428, stk. 4](#). Ophæves forbuddet under kære, kan erstatning og godtgørelse tillægges allerede ved afgørelsen i kæresagen, jf. [§ 428, stk. 6](#). Reglerne finder tilsvarende anvendelse, når forbuddet er afværget ved sikkerhedsstillelse, jf. [§ 428, stk. 5](#).

Sikkerheden efter [§ 415](#) er den praktiske dækning for dette ansvar, og niveauet varierer betydeligt:

Sag	Sikkerhedsstillelse
BS-52545/2024-SHR (nedsættende udsagn om hestesadler)	Ingen – ingen påvist skade eller ulempe ved ikke at kunne fremsætte udsagnene
BS-38798/2019-SHR (rottespærre, patent)	500.000 kr.
BS-54170/2022-SHR (LK FUGA/SG Install)	10.000.000 kr. (mod påstået 50 mio. kr.)
BS-30976/2025-HJR (generisk rivaroxaban)	5.000.000 kr. pr. selskab (mod påstået mindst 200 mio. kr.)

Kompetencen til at fastsætte sikkerheden ligger hos forbudsretten – og kun der. I [T-14-08](#) forsøgte revisitus under den efterfølgende justificationssag at få den fastsatte sikkerhed på 10 mio. kr. forhøjet til 20 mio. kr. med henvisning til sagens langvarighed. Sø- og Handelsretten afviste begæringen:

Fogedretten skal herved blandt andet tage hensyn til størrelsen af et eventuelt erstatningskrav, således som dette kan opgøres såfremt forbuddet ophæves ved endelig dom i justificationssagen. Såfremt revisitus ikke finder, at der, blandt andet under hensyn til det forventede tidsforløb i justificationssagen, er afkrævet rekvirenten en tilstrækkelig sikkerhed er retsmidlet rettidig kære af fogedrettens afgørelse.

Kendelsen er afsagt under de tidligere regler, men princippet er uændret: **rettidig kære er retsmidlet mod en for lav sikkerhed – ikke en senere begæring i sagen om rettigheden.**

Risikoen for rekvirenten er reel. Højesteret ophævede i [Sag 325/2011 \(Lundbeck mod Actavis\)](#) Østre Landsrets fogedforbud, fordi revisitus inden for forbudssagens rammer havde godtgjort, at det aktive stof udelukkende var fremstillet efter en ikke-krænkende metode:

Efter bevisførelsen finder Højesteret, at der ikke er forhold i sagen, som underbygger, at Dr. Reddy's skulle have foretaget en sådan sløring. Det må herefter lægges til grund, at de meget forskellige forureningsprofiler for Lundbecks og Dr. Reddy's produkter er udtryk for, at Dr. Reddy's ikke har anvendt escitalopram fremstillet efter Lundbecks metode.

Sagens anslåede værdi var 100 mio. kr., og rekvirenten blev pålagt at betale 6 mio. kr. i sagsomkostninger for alle tre instanser.

LOV

[Retsplejeloven § 415, stk. 1-4](#)
[Retsplejeloven § 426, stk. 2](#)
[Retsplejeloven § 428, stk. 1-6](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets stadfæstelse af midlertidigt forbud mod salg af generisk Rivaroxaban i sag om patentkrænkelse	22.12.2025
	Højesteret · Højesterets ophævelse af fogedforbud: Bevisbyrde og beviskrav ved krænkelse af fremgangsmådepatenter (Lundbeck mod Actavis)	30.10.2013
	Sø- og Handelsretten · Midlertidigt forbud mod vildledende og nedsættende udsagn om hestesadler	19.03.2025
	Sø- og Handelsretten · Midlertidigt forbud mod SG Armaturens el-kontakter for krænkelse af LK FUGA's ophavsret, designret og markedsføringsret	29.08.2023
	Sø- og Handelsretten · Kendelse om patentkrænkelse og midlertidigt forbud vedrørende rottespærre	20.12.2019
	Sø- og Handelsretten · Afvisning af påstand om forhøjelse af sikkerhedsstillelse i forbudssag	28.09.2010

§ 12 EU-retlige rammer: retshåndhævelsesdirektivets artikel 9 og 14

I immaterialretssager udmøntes forbuds- og påbudsadgangen tillige af [håndhævelsesdirektivet 2004/48/EF](#). [Artikel 9, stk. 1](#) forpligter medlemsstaterne til at sikre, at retterne kan

- a) udstede et foreløbigt påbud til en påstået krænkende part ... et foreløbigt påbud kan på de samme betingelser udstedes til en mellemmand, hvis ydelser anvendes af tredjemand til krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed*
- ...
- b) kræve beslaglæggelse eller aflevering af varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed for at forhindre, at de indføres i handelen eller omsættes.*

De danske regler svarer hertil punkt for punkt: [§ 423](#) om beslaglæggelse modsvarer [artikel 9, stk. 1, litra b](#), [§ 425](#) om fristen for hovedsagen modsvarer [artikel 9, stk. 5](#), [§ 415](#) om sikkerhedsstillelse modsvarer [artikel 9, stk. 6](#), og det objektive ansvar i [§ 428](#) modsvarer [artikel 9, stk. 7](#):

Hvis de foreløbige foranstaltninger ophæves eller bortfalder som følge af en handling eller en undladelse fra rekvirentens side, eller hvis det efterfølgende konstateres, at der ikke forelå nogen krænkelse eller trussel om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, skal de retslige myndigheder have beføjelse til på begæring af rekviritus at pålægge rekvirenten at yde rekviritus passende erstatning for det tab, der er lidt som følge af disse foranstaltninger.

Direktivets [artikel 14](#) om sagsomkostninger har direkte betydning for omkostningsafgørelsen efter [§ 421](#). Sondringen mellem sager inden for og uden for direktivets anvendelsesområde slår igennem i praksis: i [BS-48344/2024-SHR](#) om varemærket MULTIAIR fastsatte Sø- og Handelsretten omkostningerne efter princippet i UfR 2020.3122 Ø om omkostninger i civile forbuds- og påbudssager uden for retshåndhævelsesdirektivet, og i GANNI-sagen [BS-5433/2025-SHR](#) blev omkostningerne fastsat efter almindelige civile regler, netop fordi forbuddet ikke oprindeligt var hjemlet i intellektuelle ejendomsrettigheder under direktivet.

Direktivets krav om hurtighed sætter også grænser for prøvelsen. I [BS-30976/2025-HJR](#) afviste Højesteret en anmodning om præjudiciel forelæggelse med henvisning til, at karakteren af en midlertidig forbudssag ikke harmonerer med en langvarig behandling ved EU-Domstolen, og at der ikke var rimelig tvivl om forståelsen af EU-retten.

LOV

[Retsplejeloven § 415, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 421](#)
[Retsplejeloven § 423, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 425, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 428, stk. 1](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets stadfæstelse af midlertidigt forbud mod salg af generisk Rivaroxaban i sag om patentkrænkelse 22.12.2025

Sø- og Handelsretten · Sag om ophævelse af midlertidigt forbud mod GANNI-sko grundet påstået fristoverskridelse for anlæg af hovedsag 06.08.2025

Sø- og Handelsretten · Sø- og Handelsretten afviser forbud mod brug af varemærket MULTIAIR grundet manglende forvekslingsfare 24.02.2025

Det historiske fogedforbud og de umiddelbare fogedforretningers grundlag

§ 13

Reglerne om fogedrettens gennemtvungelse af andre krav end pengekrav hviler på Retsplejerådets [betænkning nr. 1170/1989 om tvangsfuldbyrdelse af andre krav end pengekrav](#), der blev gennemført ved [LOV nr. 469 af 30. juni 1993](#) om ændring af retsplejeloven og færdselsloven (Tvangsfuldbyrdelse af andre krav end pengekrav m.v.). Det er denne reform, der gav kapitel 57 dets nuværende indhold om umiddelbare fogedforretninger.

Betænkningen behandler indgående, hvor langt fogedrettens saglige kompetence rækker, og hvornår en sag skal henvises til almindelig rettergang. Om bevisførelsen og sikkerhedsstillelsen anføres på [s. 66](#):

... hensynet til rekvirentens fyldestgørelse gør det betænkeligt at nægte at fremme forretningen, hvis rekvirenten dog kan sandsynliggøre sin ret. For sådanne tilfælde foreslås det, at der skabes udtrykkelig lovhjemmel for, at fogedretten kan fremme forretningen mod, at rekvirenten stiller sikkerhed for den skade og ulempe, som forretningens gennemførelse vil kunne påføre rekviritus.

Det forslag er i dag [§ 597, stk. 1](#), og den dertil hørende søgsmålsfrist findes i [§ 600](#):

Gøres det gældende, at rekvirentens krav ikke består, kan rekviritus inden 3 måneder efter forretningens foretagelse anlægge civilt søgsmål med påstand om forretningens ophævelse og erstatning, for så vidt sådanne påstande ikke er nedlagt under appel af fogedrettens afgørelse.

Denne 3-måneders frist svarer til fristen i [§ 428, stk. 4](#) og udgør sammen med sikkerhedsstillelsen rekviriti værn mod en foreløbig, men indgribende fuldbyrdelse.

Den forvaltningsretlige side er beskrevet i [betænkning nr. 981/1983 om håndhævelse af bygge- og miljølovgivningen, s. 115](#), hvor udvalget fandt reglerne om fogedforbud tilfredsstillende til at sikre, at en forvaltningsmyndighed "rimeligt hurtigt kan opnå domstolens bistand til indskriden mod en ulovlig aktivitet", men konstaterede, at instrumentet kun sjældent blev anvendt på området. [Miljøstyrelsens vejledning om håndhævelse af miljøbeskyttelsesloven](#) anfører tilsvarende, at

[d]en omstændighed, at et påbud ikke efterkommes eller at et forbud overtrædes, er formentlig nok til at sandsynlighedskravet er opfyldt og fogden vil behandle sagen.

Både denne vejledning og [Miljøstyrelsens afsnit om justificationssagen](#) er skrevet under det dagældende kapitel 57 og henviser til de nu ophævede §§ 641-652. Terminologien om "justifikationssag" er efter forbudsreformen erstattet af pligten i [§ 425](#) til at anlægge sag om rettigheden, og ophævelsesgrundene findes i [§ 426](#). Vejledningerne kan derfor ikke lægges til grund for de processuelle spørgsmål i dag.

LOV

[Retsplejeloven § 425, stk. 1](#)[Retsplejeloven § 426, stk. 2](#)[Retsplejeloven § 428, stk. 4](#)[Retsplejeloven § 597, stk. 1](#)[Retsplejeloven § 600](#)

§ 14 Sammenfatning – hovedlinjer i håndhævelses- og sanktionspraksis

Håndhævelsessiden af kapitel 40 kan sammenfattes i seks linjer.

1. Funktionsdelingen er bevidst. Retsafdelingen meddeler forbuddet; fogedretten fuldbyrder det efter [§ 424](#), jf. kapitel 57. Forarbejderne til [lov nr. 1387 af 23. december 2012](#) viser, at netop fogedrettens rutine med håndhævelse indgik som et vægtigt hensyn, da kompetencefordelingen blev drøftet.

2. Fuldbyrnelsen kan være fysisk – men kun inden for afgørelsens ordlyd. Fogedretten kan anvende den nødvendige magt og få politiets bistand, jf. § 498, stk. 2, men kun til det, afgørelsen faktisk pålægger. Upræcise forbud kan ikke håndhæves; det var netop kernen i Folketingets Ombudsmands udtalelse om [politibistand til opretholdelse af fogedforbud](#).

3. Beslaglæggelse er nu udtrykkeligt hjemlet. § 423 tillader beslaglæggelse af rørligt gods, når der er bestemte grunde til at antage, at det vil blive anvendt til overtrædelse, med mulighed for henvisning til fogedretten. Godsets endelige skæbne afgøres efter § 429 – tilbagegivelse, udlevering eller konfiskation, eventuelt til dækning af rekvirentens erstatningskrav.

4. Strafansvaret er privat påtale og forudsætter forsæt. § 430 rammer den, der forsætligt overtræder forbuddet, og den, der forsætligt yder bistand hertil, med bøde eller fængsel indtil 4 måneder samt erstatning. Sagen anlægges af rekvirenten, og spørgsmålet kan udsættes, indtil rettighedssagen er afgjort. Vejledningen efter § 422, stk. 3 er den praktiske forudsætning for forsætsbedømmelsen.

5. Forbuddet virker straks – og ophævelsen gør det også. Kære har ikke opsættende virkning, jf. § 427, og en ophævelse kan ikke hindres i at træde i virksomhed ved kære, jf. § 587, stk. 3. Fristen på 2 uger i § 425 løber først fra afgørelsens endelighed, og benyttelse af kæreadgangen er ikke i sig selv utilbørlig forhaling, jf. BS-5433/2025-SHR.

6. Rekvirenten bærer risikoen. Ansvar efter § 428, stk. 1 er objektivt, når retten viser sig ikke at bestå, og sikkerhedsstillelsen efter § 415 er dækningen. Sikkerheden fastsættes af forbudsretten, og retsmidlet mod en for lav sikkerhed er rettidig kære, jf. T-14-08. Ophævelsen af forbuddet i Sag 325/2011 (Lundbeck mod Actavis) – i en sag med en anslået værdi på 100 mio. kr. – viser, at risikoen ikke er teoretisk.

Udviklingen i praksis peger på, at tyngden ligger i immaterialretlige og markedsføringsretlige sager ved Sø- og Handelsretten med kære til landsretten og videre til Højesteret, mens den egentlige fogedretlige gennemtvangelse efter § 424 sjældent giver anledning til offentliggjorte afgørelser – formentlig fordi et meddelt og forkyndt forbud i praksis efterleves, når alternativet er strafansvar efter § 430 og beslaglæggelse efter § 423.

LOV

[Retsplejelovent § 423, stk. 1](#)[Retsplejelovent § 424](#)[Retsplejelovent § 427, stk. 1](#)[Retsplejelovent § 428, stk. 1](#)[Retsplejelovent § 429](#)[Retsplejelovent § 430, stk. 1-3](#)[Retsplejelovent § 498, stk. 2](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets ophævelse af fogedforbud: Bevisbyrde og beviskrav ved krænkelse af fremgangsmådepatenter (Lundbeck mod Actavis) 30.10.2013

Sø- og Handelsretten · Sag om ophævelse af midlertidigt forbud mod GANNI-sko grundet påstået fristoverskridelse for anlæg af hovedsag 06.08.2025

Sø- og Handelsretten · Afvisning af påstand om forhøjelse af sikkerhedsstillelse i forbudssag 28.09.2010

REFERENCE Lovgrundlag

9 paragraffer

[Retsplejelovent § 422](#)

stk. 3

[Retsplejelovent § 423](#)

stk. 1-4

[Retsplejelovent § 424](#)[Retsplejelovent § 426](#)

stk. 1-4

[Retsplejelovent § 428](#)

stk. 1-6

[Retsplejelovent § 429](#)

Retsplejeloven § 430

stk. 1-3

Retsplejeloven § 498

stk. 2

Retsplejeloven § 596

stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

22 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

5

22.12.2025	Højesterets stadfæstelse af midlertidigt forbud mod salg af generisk Rivaroxaban i sag om patentkrænkelser	10501-12378
02.05.2022	Højesterets dom om erstatning for krænkelser af designrettigheder og brandudvanding	bs-50856-2020-hjr-og-bs-5085
29.10.2015	Højesterets afvisning af anke i sag om patentkrænkelser grundet manglende principiel karakter	188-2015
30.10.2013	Højesterets ophævelse af fogedforbud: Bevisbyrde og beviskrav ved krænkelser af fremgangsmådepatenter (Lundbeck mod Actavis)	325-2011- - og-330-2011
12.12.2008	Højesteretsdom i sag om krænkelser af brugsmodel og patent vedrørende sættevogne med tvangsstyring	4534-5436

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

3

29.01.2018	Kære af fogedretskendelse om afvisning af fogedsag grundet udrejse	6737-8095
16.01.2009	Vestre Landsrets ophævelse af fogedrettens forhåndsafvisning i sag om udsættelse af lejemål	1287-1546
03.10.2008	Kendelse om bevisførelse i justificationssag vedrørende fogedforbud	6622-7955

SØ- OG HANDELSRETTE · SPECIALRET

12

06.08.2025	Sag om ophævelse af midlertidigt forbud mod GANNI-sko grundet påstået fristoverskridelse for anlæg af hovedsag	BS-5433/2025-SHR
30.06.2025	Sø- og Handelsretten fastholder midlertidigt forbud mod skodesign efter tvist om tidsfrister	10324-12135
19.03.2025	Midlertidigt forbud mod vildledende og nedsættende udsagn om hestesadler	BS-52545/2024-SHR
24.02.2025	Sø- og Handelsretten afviser forbud mod brug af varemærket MULTIAIR grundet manglende forvekslingsfare	BS-48344/2024-SHR
29.08.2023	Midlertidigt forbud mod SG Armaturens el-kontakter for krænkelser af LK FUGA's ophavsret, designret og markedsføringsret	BS-54170/2022-SHR
02.06.2023	Afvisning af midlertidigt forbud og påbud vedrørende brugerdata efter ophørt forsikringssamarbejde	BS-2498/2023-SHR
12.01.2021	Sag om midlertidige forbud vedrørende krænkelser af varemærkerettigheder og god markedsføringsetik	3305-3934
20.12.2019	Kendelse om patentkrænkelser og midlertidigt forbud vedrørende rottespærre	BS-38798/2019-SHR

18.11.2019	Kendelse om midlertidigt forbud vedrørende varemærket hejs.dk afvist grundet passivitet	BS-31266/2019-SHR
18.04.2018	Midlertidigt forbud vedrørende krænkelse af ophavsret og markedsføringsret i forbindelse med tekniske tegninger af køle-/frostopbevaringsenheder	BS-8098/2017-SHR
28.09.2010	Afvisning af påstand om forhøjelse af sikkerhedsstillelse i forbudssag	T-14-08
09.08.2005	Varemærkeret: Forvekslelighed mellem SIMPLY og SIMPLE WISH for damebeklædning	V-133-03
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		2
22.05.2023	Kontrolafgift for uaf læselig p-skive efter placering med bagsiden opad i forruden	park-3934
05.07.2022	Udløbet 24-timers p-tilladelse ved Holstebro Station trods togrejses varighed	park-1546

FORARBEJDE Betænkninger

3 referencer

Betænkning om tvangsfuldbyrdelse af andre krav end pengekrav

nr. 1170 · 1989 · Justitsministeriet

Reform af den civile retspleje VII – Midlertidige afgørelser om forbud og påbud (Betænkning nr. 1530)

nr. 1530 · 2012 · Justitsministeriet

Betænkning om håndhævelse af bygge- og miljølovgivningen

nr. 981 · 1983 · Miljøministeriet